

РЕШЕНИЕ

№ 8045

гр. София, 26.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева
Мариета Райкова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10181** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), чл. 208 - 228 АПК, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ЕТ "Туджаров-Валентин Павлов" със седалище и адрес на управление в [населено място], чрез адв. Й. Т. от САК, против Решение № 2453 от 02.07.2025г., постановено по н.а.х.д. № 2940 по описа за 2025г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 107 състав.

В касационната жалба се твърди, че оспореното решение не е връчено по надлежен ред, което според жалбоподателя нарушава правото му на защита. Твърди, че решението на СРС подлежи на отмяна, тъй като е неправилно и незаконосъобразно, поради обстоятелството, че трудовото възнаграждение е платено в срок, въпреки че служителят е отказвал да се подпише на ведомости или разписки, макар и да не е отрекъл пред съда, че е получил парите си от работодателя. В цялост, потвърденото с първоинстанционно съдебно решение наказателно постановление се обсъжда като такова, свързано с неполучена от служителя заплата. Сочат се и допуснати пороци в НП като погрешно място на извършване на проверката и работно място, където е работила служителката .

Касационният жалбоподател, редовно призован, изпраща представител в съдебно заседание, който моли жалбата да бъде уважена, като бъде отменено обжалваното решение на СРС и потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът - директор на Дирекция „Инспекция по труда-Софийска област“, се представлява от процесуален представител юрк.С., която оспорва изцяло жалбата, претендира неоснователността ѝ, иска от съда да я отхвърли, счита оспореното решение за правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при СГП счита касационната жалба за основателна.

Съдът, след като обсъди посочените в жалбата пороци на решението и провери служебно за неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, на осн. чл.218 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, прие следното:

Касационната жалба е процесуално допустима - подадена в срока по чл.211 ал.1 от АПК във вр. с чл.63в от ЗАНН, от надлежна страна с правен интерес от обжалването и срещу подлежащ на касационен контрол съдебен акт.

С оспореното по делото Решение № 2453 от 02.07.2025г., постановено по н.а.х.д. № 2940 по описа за 2025г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 107 състав е потвърдено наказателно постановление № 23-2400619/24.01.24г. на директора на дирекция "Инспекция по труда Софийска област", с което на ЕТ „Туджароф-Валентин Попов“ е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева на основание чл.416, ал.5 вр. 414, ал. 3 КТ за нарушение на чл. 62, ал. 3 Кодекса на труда във връзка с чл.335, ал.2, т.3 от КТ.

Санкцията е наложена по повод извършена на 06.11.2024г. проверка по спазване на трудовото законодателство в обект, стопанисван от ЕТ „Туджаров-Валентин Павлов“, и впоследствие извършена на 12.11.2024г. и на 25.11.2024г. проверка на представени от работодателя документи. В хода на проверката е установено, че едноличният търговец, в качеството си на работодател по смисъла на пар.1,т.1 от ДР на КТ, е регистрирал в ТД на НАП прекратяване на трудовия договор на В. С. И., преди реално да е налице прекратяване на трудовото правоотношение между двете страни. Твърди се, че в Заповед №0000005/08.05.2024г. за прекратяване на трудовото правоотношение без предизвестие на И. на осн. чл.71, ал.1 от Кодекса на труда е отбелязано, че заповедта е връчена на 02.05.2024г., но в цитираната заповед липсва подпис на работника; до приключване на проверката от работодателя не са представени документи, удостоверяващи, че писменото заявление на работодателя за прекратяване на трудовото правоотношение е връчено на И., като същевременно, видно от Регистъра на подадените уведомления по чл.62, ал.5 от Кодекса на труда, работодателят е подал уведомление за прекратяване на трудовото правоотношение с посочена дата 01.05.2024г.

Така описаната фактология е посочена като нарушение на чл.62, ал.3 КТ във вр. с чл.335, ал.2,т.3 от КТ.

С оспореното по делото съдебно решение наказателното постановление е потвърдено, като първоинстанционният съд е посочил липсата на допуснати процесуални нарушения при съставянето на АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление, както и обективно установяване на извършеното нарушение от приетите по делото и приобщени на основание чл. 283 НПК писмени доказателства по административнонаказателната преписка, сред които и заповеди за компетентност на проверяващите инспектори, както и гласни доказателствени средства.

В хода на касационното производство като писмено доказателство е прието влязло в сила Решение на СРС по а.н.х.д. 2938/2025г. на Софийски районен съд, с което е отменено наказателно постановление №23-2400617 от 24.01.2025г. на директора на ДИТ Софийска област, с което на жалбоподателя е била наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв.

Настоящият касационен състав намира, че при издаване на оспореното в съдебното производство наказателно постановление са допуснати съществени процесуални нарушения и

материалният закон е приложен неправилно, което рефлектира върху законосъобразността на първоинстанционното съдебно решение.

На първо място, в АУАН и НП не са описани фактите, съответстващи на съставомерните признаци на нарушението по чл. 335, ал.2, т.3 от КТ, което е посочено цифром и във връзка с нарушение на чл.62, ал.3 от КТ Съгласно чл.62, ал.3 от Кодекса на труда в тридневен срок от сключването или изменението на трудовия договор и в седемдневен срок от неговото прекратяване работодателят или упълномощено от него лице е длъжен да впише данните в регистъра на заетостта. Националната агенция за приходите предоставя в реално време на оправомощени лица от дирекции "Инспекция по труда" електронен достъп до регистъра на заетостта и при поискване в срок три работни дни изпраща копие от данните за съответното вписване. Точка 3 на ал.2 на чл.335 КТ касае прекратяване на трудови договори без предизвестие, като в тези случаи договора се счита прекратен от момента на получаването на писменото изявление за прекратяването му. Такива съставомерни признаци не са описани нито в АУАН, нито в НП, като не е индивидуализиран сключения трудов договор с работника В. С. И., дали е срочен трудов договор, дали е налице или не предизвестие.

В НП е посочено, че работодателят е "изготвил заповед..., като същата не е връчена срещу подпис на лицето... след което е регистрирал прекратяване на трудовия договор на И. в ТД на НАП, без реално да е налице прекратяване на трудовото правоотношение между страните". Това фактическо описание на нарушението не съответства на посочените като нарушени правни норми, тъй като не единствено връчването на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение удостоверява прекратяването му, а моментът на получаване на писменото изявление за прекратяване може да бъде удостоверен по различни начини, в т.число и снемане на сведения от работника. Визираната норма на чл.335, ал.2, т.3 КТ не въвежда задължение за работодателя за връчване на заповед, нито определя срок за това, а регламентира обстоятелство, към който настъпва прекратяването на правоотношението между работника/ служителя и работодателя.

Административният орган не е безспорно установил чия е била инициативата за прекратяване на трудовото правоотношение, като събраните, в това число и в хода на касационното производство писмени доказателства, сочат на друга хипотеза. В мотивите на влязлото в сила Решение от 02.07.2025г. по н.а.х.д. №2940/25 на СРС, приобщено като писмено доказателство в хода на касационното производство (отнасящо се до друго наказателно постановление спрямо същия жалбоподател, свързано с трудовото правоотношение на работника В. И.) се посочва, че работникът чрез своя адвокат е връчил на работодателя едностранно волеизявление за прекратяване на трудовото правоотношение. Това обстоятелство е установено по делото чрез разпит в качеството на свидетел на В. И. и е включено във фактическите и правни основания, въз основа на които съдът по н.а.х.д. №2940/24.г. по описа на СРС е отменил наказателно постановление за нарушение на чл.128, т.2 вр. чл.270, ал.3 КТ, издадено спрямо същия жалбоподател и във връзка със същото трудово правоотношение т.е. това обстоятелство има косвено обвързващо значение за диспозитива на постановеното съдебното решение по н.а.х.д. №2940824г. и е от значение за предметните предели на силата на присъдено нещо.

Горното означава, че в настоящото обсъждано административнонаказателно производство наказващият орган не е установил коя от двете страни е имала инициативата за прекратяване на трудовото правоотношение и дали издадената от работодателя заповед има само декларативен характер за пред ТД на НАП на вече изразената писмено воля на работника т.е. невръчването на заповедта за прекратяване на трудовия договор е при вече настъпил ефект на прекъсване на трудовоправното отношение. Неправилно е приложен материалният закон при липсата на ясни

и безспорни доказателства коя от двете страни е предприела действие по чл.335, ал.1 от КТ. Така констатираните пороци на наказателното постановление са основания за отмяната му и отмяна на постановеното първоинстанционно съдебно решение като неправилно и незаконосъобразно.

С тези мотиви съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 2453 от 02.07.2025г., постановено по н.а.х.д. № 2940 по описа за 2025г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 107 състав, като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-2400619/24.01.24г. на директора на дирекция "Инспекция по труда Софийска област", с което на ЕТ „Туджароф-Валентин Попов“ е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева на основание чл.416, ал.5 вр. 414, ал. 3 КТ за нарушение на чл. 62, ал. 3 Кодекса на труда във връзка с чл.335, ал.2,т.3 от КТ.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: